

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2021/1553**z dnia 29 kwietnia 2021 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja VI – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja VI – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0057/2021),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii w drodze zwiększania przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. przyjmuje z zadowoleniem, że na podstawie przeprowadzonych prac kontrolnych Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) stwierdził, iż w łącznych płatnościach za rok zakończony 31 grudnia 2019 r., obejmujących wydatki administracyjne i inne wydatki Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (zwanego dalej „Komitetem”), nie wystąpiły istotne błędy, a zbadane systemy nadzoru i kontroli były skuteczne;
 2. przypomina, że budżet Komitetu jest w większości administracyjny oraz że znaczną jego część stanowią wydatki dotyczące pracowników, budynków, mebli, wyposażenia oraz różnych kosztów bieżących;
 3. zasadniczo wyraża ubolewanie, że rozdział 9 „Administracja” w sprawozdaniu rocznym Trybunału za rok 2019 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”) ma raczej ograniczony zakres i ograniczone wnioski, pomimo że dział 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych uznaje się za obciążony niskim ryzykiem; domaga się, aby czynności audytowe związane z tym rozdziałem w większym stopniu koncentrowały się na kwestiach o dużym lub nawet decydującym znaczeniu dla Komitetu;
 4. z satysfakcją zauważa, że w swoim sprawozdaniu Trybunał stwierdził, iż nie odnotował istotnych niedociągnięć w objętych kontrolą obszarach dotyczących zasobów ludzkich Komitetu i udzielania przezeń zamówień;
 5. stwierdza, że w 2019 r. budżet Komitetu wynosił 1 38 502 768 EUR (w porównaniu z 135 630 905 EUR w 2018 r. i 133 807 338 EUR w 2017 r.), a wskaźnik wykonania wyniósł 98,1 % (w porównaniu z 98,7 % w 2018 r. i 96,5 % w 2017 r.);
 6. zauważa, że Komitet zachował powściągliwość w swoim preliminarzu budżetowym i w dużej mierze zastosował się do wytycznych Komisji, w których zaleca się nominalne zamrożenie wszystkich wydatków niezwiązanych z wynagrodzeniami; zauważa, że w latach 2016–2020 nominalny wzrost budżetu Komitetu wyniósł 9,2 %, co w ujęciu realnym stanowi wzrost o 1,9 %;
 7. ponownie podkreśla, że ostateczna kwota środków przeznaczonych na zwrot kosztów podróży i pobytu członków wyniosła 20 383 977 EUR (w porównaniu z 20 247 625 EUR w 2018 r. i 19 819 612 EUR w 2017 r.), co stanowi stabilny poziom w porównaniu z poprzednimi latami i nie budzi szczególnych obaw; domaga się jednak, aby Komitet częściej stosował nowe technologie i metody pracy oraz w jak największym stopniu korzystał z wideokonferencji;

8. jest głęboko zaniepokojony prowadzoną przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) sprawą niespójnych deklaracji dotyczących podróży jednego z członków Komitetu na kwotę ok. 91 000 EUR; zauważa, że nienależycie wypłacone kwoty zostały odzyskane; ubolewa, że poprzedni kodeks postępowania nie przewidywał zdecydowanego orzekania winy lub zawieszania członków dopuszczających się oszustw; apeluje do Komitetu o zastosowanie wszystkich dostępnych środków przewidzianych zmienionym kodeksem postępowania w celu podjęcia daleko idących działań przeciwko tego rodzaju oszustwom; zauważa, że zaproponowano ulepszenia obecnych ram zwrotu kosztów podróży i pobytu członków, takie jak ogólny sześciotygodniowy termin składania wniosków o zwrot kosztów, aby skrócić czas oczekiwania na zwrot, przez co zmniejszono również potrzebę przenoszenia środków w tych liniach budżetowych; apeluje jednak o staranne i uważne podejście, a nie szybkie rozstrzygnięcie spraw deklaracji dotyczących podróży; zauważa, że nie wiadomo, ile przypadków oszustw pozostaje obecnie przedmiotem obserwacji; podkreśla, że presja czasowa nie powinna wpływać negatywnie na sumienną i dokładną ocenę wniosków o zwrot kosztów; apeluje o zwiększenie liczby prób deklaracji dotyczących podróży analizowanych w ramach audytu wewnętrznego Komitetu, by osiągnąć wyższy poziom wykrywalności oszustw związanych z deklaracjami dotyczącymi podróży;
9. przypomina uwagę zawartą w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za 2018 r. dotyczącą unikania przeszacowywania budżetu; zauważa jednak, że przenoszenie środków odnosi się głównie do linii budżetowych dotyczących budynków i przetwarzania danych, co wynika z historycznych zaległości w tych liniach budżetowych; zauważa, że kwota przeniesiona w odniesieniu do linii budżetowych dotyczących członków instytucji i delegatów / zwrotu kosztów podróży i pobytu członków była niezbędna w kontekście rozpatrzenia opóźnionych wniosków o zwrot kosztów złożonych przez członków;
10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wskaźnik wykonania środków przeniesionych z 2018 r. na 2019 r. wyniósł 82,1 % w porównaniu z 77,5 % w odniesieniu do środków przeniesionych z 2017 r. na 2018 r.;
11. podkreśla fakt, że Komitet zachęca do korzystania ze wspólnych rozwiązań transportowych i ułatwia korzystanie z tanich połączeń lotniczych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet wymaga od swojego biura podróży – tego samego co biuro świadczące usługi dla Parlamentu – nie tylko negocjowania specjalnych stawek z liniami lotniczymi, lecz także systematycznego proponowania beneficjentom Komitetu odpowiednich opłacalnych alternatyw na potrzeby ich podróży;
12. zauważa, że w październiku 2018 r. Komitet ogłosił zaproszenie do składania ofert w celu przeanalizowania i zaproponowania ulepszeń w obecnym systemie w odniesieniu do zwrotu kosztów członkom Komitetu, delegatom i ekspertom; zwraca się do Komitetu, aby przedstawił informacje na temat wyników tej analizy, w szczególności dotyczących możliwych ulepszeń obecnego systemu podróży i zwrotu kosztów, obejmującego różne możliwe scenariusze; zwraca uwagę na opóźnienia w wykonaniu wynikające z kryzysu związanego z COVID-19;
13. wyraża ubolewanie, że w 2020 r. prezydium Komitetu przyjęło decyzję umożliwiającą zwrot kosztów uczestnictwa zdalnego w przypadkach, w których członek nie mógł udać się do Brukseli wskutek problemów związanych z COVID-19; apeluje do Komitetu o wycofanie tej decyzji, która nie jest współmierna do rzeczywistych kosztów uczestnictwa, stanowi znaczną stratę dla budżetu Unii i szkodzi reputacji Komitetu; zwraca się do Komitetu o przedstawienie sprawozdania na temat skutków finansowych tej decyzji, w tym konkretnych i szczegółowych informacji na temat przyczyn takiego zwrotu kosztów; zwraca się do Komitetu o rozważenie nowych praktyk dotyczących wynagrodzeń w celu zapewnienia uczciwych i proporcjonalnych wynagrodzeń dla członków, które nie opierają się głównie na kosztach podróży i nie zależą jedynie od fizycznej obecności członków w Brukseli;
14. podkreśla znaczenie roli Komitetu, ale wyraża ubolewanie w odniesieniu do oddziaływania jego prac;
15. zauważa znaczenie dialogu politycznego między Komitetem a Parlamentem dla zapewnienia istotnego wkładu Komitetu w prace Parlamentu, i w tym kontekście przypomina, że apelował o dalsze działania na rzecz zacieśnienia współpracy politycznej między Komitetem a Parlamentem;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo, bezpieczeństwo

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet zastosował się do zalecenia Parlamentu zawartego w ostatnich rezolucjach, aby zwrócić się o zwiększenie odsetka budżetu przeznaczanego na koszty IT (do 4,5 % całkowitego budżetu w porównaniu z 3 % w 2018 r.); zauważa, że w dłuższej perspektywie ten odsetek wynoszący 4,5 % najlepiej byłoby zwiększyć do 6 %, co pozwoliłoby na sprawne wdrożenie strategii cyfrowej w przewidzianych ramach czasowych, jak również umożliwiłoby Komitetowi nadrobienie zaległości i zniwelowanie różnic w stosunku do innych organów Unii; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że całkowite środki przewidziane na projekty, usługi i wyposażenie IT wzrosły o 13,2 % w porównaniu z 2018 r. oraz że ta pozytywna tendencja utrzymała się w 2020 r.;

17. jest świadomy faktu, że w czerwcu 2019 r. prezydium Komitetu przyjęło strategię cyfrową, w której przedstawiono wizję środowiska IT Komitetu i określono główne wyzwania w dziedzinie IT; z zadowoleniem przyjmuje takie wyniki, jak moduł portalu dla członków służący wspieraniu posiedzeń odbywających się bez dokumentów w papierowej formie, opracowanie nowej aplikacji zaplecza administracyjnego do przetwarzania zmian w dokumentach oraz obiegu dokumentów i procedur w formie elektronicznej, zwłaszcza w zakresie zarządzania finansami; z zadowoleniem przyjmuje prace związane z projektem cyfrowego miejsca pracy, które obejmują zmianę projektu środowiska użytkownika końcowego i jego podstawowej infrastruktury cyfrowej; zauważa, że w 2019 r. uaktualniono narzędzia służące do automatyzacji prac biurowych oraz poczty i ujednoliconej komunikacji;
18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet, gdy tylko jest to możliwe, korzysta z bezpłatnego i otwartego oprogramowania; zauważa, że w 2019 r. w zasobach pakietów oprogramowania znalazło się 39 aplikacji otwartego oprogramowania;
19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2019 r. urzędnik ds. bezpieczeństwa IT nadal aktywnie działał na rzecz podnoszenia świadomości pracowników w zakresie cyberbezpieczeństwa, w tym zorganizował spotkanie informacyjne dla komitetu sterującego ds. technologii informacyjnych oraz sektorowe spotkania informacyjne na szczeblu poszczególnych departamentów; zauważa, że w 2019 r. uruchomiono dwa dodatkowe projekty dotyczące cyberbezpieczeństwa; zachęca Komitet do dalszej ścisłej współpracy z innymi komitetami, w szczególności Komitetem Regionów (KR), w celu dalszego rozwijania synergii;
20. z zadowoleniem przyjmuje międzyinstytucjonalną współpracę w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, w ramach której Komitet uzyskał pomoc od zespołu reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach UE, na przykład w zakresie szkoleń w miejscu pracy na temat bezpieczeństwa danych w chmurze i informacji wywiadowczych o zagrożeniach dla cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do ukierunkowanych ataków na organy Unii; zauważa, że wiele projektów cyfryzacji dotyczy cyfryzacji zasobów ludzkich i procesów finansowych, do czego Komitet wykorzystuje systemy SYSPER i ABAC zapewniane przez Komisję; zwraca się do Komitetu o rozważenie możliwości wynegocjowania z Komisją lepszych warunków, aby usprawnić proces dzielenia się aplikacjami i zwiększyć jego atrakcyjność finansową;
21. zachęca Komitet do postępowania zgodnie z zaleceniami Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w kwestii renegotjowania międzyinstytucjonalnej umowy licencyjnej i umowy wdrożeniowej podpisanej między instytucjami Unii a przedsiębiorstwem Microsoft w 2018 r. z myślą o celu, jakim jest osiągnięcie niezależności cyfrowej, uniknięcie uzależnienia od jednego dostawcy i braku kontroli oraz zapewnienie ochrony danych osobowych;
22. podkreśla wszystkie inicjatywy w zakresie bezpieczeństwa, takie jak specjalny program szkoleniowy dotyczący zwalczania zagrożeń związanych z przestępstwami i terroryzmem, współpraca z Parlamentem w zakresie specjalnych kursów szkoleniowych dotyczących bezpieczeństwa, dochodzenia w sprawie incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz wznowienie wraz z innymi organami Unii kontroli pracowników wykonawców zewnętrznych; odnotowuje wszystkie działania związane z bezpieczeństwem (budynków), których głównym celem jest zwiększenie poziomu bezpieczeństwa i poprawa usług świadczonych na rzecz członków, pracowników i odwiedzających;
23. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie przez Komitet szeregu środków, których celem jest zapewnienie odpowiednich norm bezpieczeństwa budynków, w tym instalację nowego sprzętu do kontroli dostępu; zauważa, że pod względem powiązanych standardów bezpieczeństwa osiągnięto taki sam poziom jak w Parlamencie i Komisji;

Budynki

24. zauważa, że po zamianie budynków B68 i TRE74 na budynek VMA należy znaleźć dodatkowe biura dla 200 pracowników; zwraca uwagę, że w lutym 2020 r. biura Komitetu i KR-u upoważniły swoich sekretarzy generalnych do podjęcia negocjacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych w celu zawarcia porozumienia pozwalającego Komitetowi i KR-owi na przejęcie z początkiem 2021 r. umowy najmu budynku Belliard 100; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że o tych wydarzeniach poinformowano komitet pracowniczy i ogół pracowników;
25. zauważa, że budynek VMA jest w pełni zgodny ze wszystkimi wymogami regulacyjnymi dotyczącymi zastosowania azbestu oraz że we wrześniu 2019 r. wydano świadectwo bezpieczeństwa budynku pod kątem obecności azbestu; wyraża obawy dotyczące zdrowia pracowników i obecności azbestu w budynku VMA, chociaż w świadectwie bezpieczeństwa określającym poziom azbestu stwierdzono, że nie stanowi on żadnego zagrożenia dla użytkowników budynku; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie istotne informacje na temat azbestu w budynkach Komitetu, takie jak polityka dotycząca azbestu, świadectwa bezpieczeństwa budynków pod kątem obecności azbestu i inwentaryzacja azbestu, opublikowano w intranecie; zauważa, że rozpoczęcie prac renowacyjnych w budynku VMA planowane jest na 2021 r.;

26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wspólna grupa robocza ds. budynku VMA określiła zasady przewodnie przyszłego przydziału przestrzeni, a także obiektywne parametry umożliwiające równe traktowanie wszystkich służb i podmiotów; zwraca uwagę, że w proces ten zaangażowani byli przedstawiciele pracowników oraz że pracownicy byli regularnie informowani za pośrednictwem różnych kanałów i będą uczestniczyli w konsultacjach dotyczących nadchodzącego etapu szczegółowego projektowania aranżacji pięter i przydzielania poszczególnych obszarów roboczych zainteresowanym służbom, a także będą zaangażowani w ten etap;

Wymiar środowiskowy

27. zwraca się do Komitetu o opracowanie całościowego planu zrównoważonego działania; gratuluje Komitetowi stale podejmowanych wysiłków w ramach systemu zarządzania środowiskowego w zakresie zmniejszenia śladu węglowego oraz ograniczenia ilości odpadów tworzyw sztucznych, żywności i papieru; zgadza się, że zmniejszenie śladu węglowego jest jednym z najważniejszych celów na najbliższe lata; apeluje do Komitetu o zwrócenie należytej uwagi na koszt energii jego źródeł energii elektrycznej i zachęca do zakupu energii elektrycznej generowanej w elektrowniach wiatrowych, słonecznych, bioenergetycznych i wodnych; zachęca Komitet do udziału w projektach w dziedzinach powiązanych z innymi organami Unii oraz do opracowania kompleksowego planu wdrożenia przez Komitet zasad i zaleceń przedstawionych w Europejskim Zielonym Ładzie, przewidującego jako ogólny cel osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2030 r.;

Współpraca międzyinstytucjonalna

28. jest świadomy istnienia nowej umowy o gwarantowanym poziomie usług między Parlamentem a Komitetem, która zaczęła obowiązywać w 2019 r. i umożliwia Komitetowi korzystanie z usług tłumaczy ustnych Parlamentu (odpłatnie) za każdym razem, gdy Komitet korzysta z pomieszczeń Parlamentu na potrzeby swoich posiedzeń, a czasami również w przypadku posiedzeń w pomieszczeniach Komitetu; uznaje, że umowa ta przyczynia się do optymalizacji wykorzystania tłumaczy ustnych Parlamentu; uznaje istniejące porozumienia o współpracy między Parlamentem, Komitetem i KR; zachęca Komitet do wskazania kolejnych potencjalnych synergii i oszczędności oraz do poszukiwania innych obszarów, w których można by wspólnie korzystać z funkcji wsparcia administracyjnego; jest świadomy wniosków wyrażonych zarówno przez Komitet, jak i KR, w ramach procedury udzielania absolutorium, dotyczących przestrzegania obowiązującej umowy o współpracy, tak aby Komitet i KR otrzymały rekompensatę za stanowiska przeniesione do Parlamentu;
29. przypomina, że porozumienie o współpracy między Parlamentem a Komitetem z 5 lutego 2014 r. przewiduje rekompensatę za utratę zdolności realizacji tłumaczeń pisemnych przez zapewnienie dodatkowych kwot zarówno Komitetowi, jak i KR-owi; zauważa, że na outsourcing tłumaczeń pisemnych przewidziano kwotę 2 mln EUR z możliwością wykorzystania ewentualnej nadwyżki na dalsze działania polityczne oraz dodatkowo kwotę 1,1 mln EUR na intensywniejsze działania polityczne; zwraca uwagę, że w latach 2015 i 2016 miały miejsce przeniesienia, a w 2017 r. przeprowadzono już redukcję w ramach postępowania pojednawczego; zauważa, że roczne oszczędności wynikające z przeniesienia 36 stanowisk można oszacować na 3,42 mln EUR; zwraca się do Parlamentu, Komitetu i KR o wspólne przedstawienie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego sprawozdania z trwającego przeglądu porozumienia; uznaje, że umowa umożliwia większą elastyczność z korzyścią dla Parlamentu, Komitetu i KR; zauważa, że elementem tej elastyczności jest realokacja środków, których nie wydano na inne obszary polityki;
30. zgadza się z potrzebą dalszego zacieśniania współpracy politycznej w odniesieniu do rocznego i wieloletniego programowania, wspólnej deklaracji Parlamentu, Rady i Komisji w sprawie priorytetów legislacyjnych i monitorowania rocznego programu prac; zachęca Komitet do pracy nad konkretnymi wnioskami dotyczącymi usprawnionej komunikacji na szczeblu sprawozdawców Komitetu i Parlamentu, w celu wypracowania bardziej usystematyzowanego podejścia do współpracy politycznej;
31. zauważa, że całkowity koszt zleconych na zewnątrz tłumaczeń pisemnych dla Komitetu i KR-u wyniósł w 2019 r. 6 043 592 EUR, przy czym koszt tłumaczeń dla Komitetu wyniósł 3 550 762 EUR, a całkowity koszt tłumaczeń wewnętrznych wyniósłby 8 781 075 EUR, przy czym koszt tłumaczeń dla Komitetu byłby równy 5 159 101 EUR;
32. zachęca Komitet do przystąpienia do unijnego rejestru służącego przejrzystości na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie usług w celu zwiększenia przejrzystości spotkań z lobbystami; docenia współpracę międzyinstytucjonalną w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług między Komitetem a innymi instytucjami i organami Unii, na przykład Komisją, w celu dalszej optymalizacji procesów w dziedzinie zasobów ludzkich, finansów, IT i innych obszarów administracji; jest zainteresowany uzyskaniem informacji, czy przed zawarciem jakiegokolwiek umowy przeprowadzana jest ocena kosztów i korzyści;

33. wyraża zadowolenie z powodu dobrej współpracy między Komitetem a KR-em w obszarze administracji, prowadzącej do znacznej synergii i korzyści skali; zauważa, że obecna umowa o współpracy administracyjnej została przedłużona do końca czerwca 2021 r.; zwraca uwagę, że jak dotąd nie wdrożono dwóch punktów, mianowicie bardziej zrównoważonego podziału stanowisk w ramach wspólnych służb, który to podział obecnie jest korzystniejszy dla KR-u, oraz równego podziału powierzchni (podział powierzchni biurowej wynosił 53 % dla Komitetu i 47 % dla KR-u); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że negocjacje w sprawie odnowienia umowy o współpracy administracyjnej mają na celu dalsze zwiększenie efektywności i osiągnięcie potencjalnych oszczędności;
34. zwraca się do Komitetu o informowanie go o wszelkich usprawnieniach w zakresie efektywności procesów administracyjnych, które to usprawnienia wydają się konieczne ze względu na ciągle rosnące obciążenie pracą i szybko zmieniający się świat; ponownie podkreśla konieczność realizowania obecnych reform, mających zapewnić Komitetowi dobre przygotowanie do reagowania na przyszłe wyzwania;

Komunikacja

35. uznaje, że w 2019 r. Komitet dołożył szczególnych starań, aby wesprzeć Parlament w promowaniu wyborów europejskich przez udział w kampanii międzyinstytucjonalnej, w tym w kilkumiesięcznej kampanii w mediach społecznościowych (zbierając niemal 17 000 reakcji, tj. polubień, komentarzy i retweetów, a także osiągając ogólny zasięg 18,4 mln osób); zgadza się, że zasięg działań politycznych Komitetu wykracza poza wskaźniki ilościowe i że Komitet osiąga to nie tylko przez sprawowanie funkcji doradczej wynikającej z traktatów, lecz także dzięki lokalnym działaniom informacyjnym, których celem jest podniesienie świadomości społeczeństwa obywatelskiego na temat prac Komitetu i jego roli w unijnym procesie decyzyjnym;
36. zauważa, że na koniec 2019 r. główne konto Komitetu na Twitterze obserwowało 43 300 osób, a na Facebooku – 32 600 osób; zauważa, że obecność Komitetu w mediach społecznościowych najszybciej rosła na portalu LinkedIn, na którym w 2019 r. liczba obserwujących wzrosła o 54 %, osiągając na koniec 2019 r. 14 500; zauważa, że dzięki takiemu połączeniu kanałów Komitet dociera do dobrze zrównoważonej grupy obserwujących;
37. z zadowoleniem przyjmuje starania Komitetu o stworzenie bardziej zróżnicowanego i sprzyjającego włączeniu środowiska i kultury pracy przez działania na rzecz osób z niepełnosprawnościami, takie jak zapewnianie cyfrowej dostępności intranetu i strony internetowej dla osób z zaburzeniami widzenia; zwraca się o podjęcie działań następczych w odniesieniu do uzyskania odpowiednich certyfikatów potwierdzających równość dostępu do stron internetowych dla osób z niepełnosprawnościami;
38. zauważa, że potrzebne jest kompleksowe podejście, aby strony internetowe instytucji i organów unijnych były dostępne dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, w tym aby były dostępne w narodowych językach migowych; sugeruje, aby w proces ten były zaangażowane organizacje działające w obszarze niepełnosprawności;

Zarządzanie wewnętrzne, kontrola wewnętrzna, finanse

39. z zadowoleniem przyjmuje starania Komitetu związane z zarządzaniem kryzysowym i ciągłością działania, polegające na utworzeniu strony internetowej, która zawiera wszystkie informacje niezbędne do operacji zapewniających ciągłość działania, w tym aktualne dokumenty dotyczące zarządzania kryzysowego i ciągłości działania oraz zaktualizowany opis poszczególnych zespołów interwencyjnych, ich składu i roli; podkreśla, że we wrześniu 2019 r. odbyło się pierwsze pełnowymiarowe ćwiczenie zespołu repatriacji członków, oparte na czterech scenariuszach, oraz że wnioski z tego ćwiczenia są przedmiotem systematycznych działań następczych;
40. z niepokojem zauważa, że całkowity roczny budżet Komitetu wzrósł z 108 000 000 EUR w 2006 r. do ponad 138 000 000 EUR w 2019 r., podczas gdy całkowita liczba opinii i sprawozdań przygotowanych przez Komitet znacząco spadła (z 215 w 2018 r. do 127 w 2019 r.); rozumie, że zmniejszenie liczby przedstawianych opinii może być związane z cyklem wyborczym, jednak jest zaniepokojony wzrostem kosztów przypadających na jedną opinię (1,1 mln EUR w 2019 r. w porównaniu z 630 000 EUR w 2018 r.), jak również wyraża obawy dotyczące zlecenia prac sprawozdawczych przedsiębiorstwom zewnętrznym; odnotowuje z niepokojem, że zaledwie 55 ze 127 opinii i sprawozdań to opinie sporządzone z własnej inicjatywy;
41. zauważa, że w 2019 r. najbardziej konsultowana opinia Komitetu (dotycząca łańcucha bloków i technologii rozproszonego rejestru) nie osiągnęła więcej niż 2 500 odsłon, natomiast kolejne pięć pierwszych pod względem popularności opinii osiągnęło liczbę odsłon rzędu 1 000–2 000; zachęca Komitet do zintensyfikowania działań na rzecz szerszego rozpowszechniania jego opinii;

42. zauważa, że roczne sprawozdanie z działalności za 2019 r. daje jedynie ogólny obraz działalności Komitetu i nie oferuje pogłębionej oceny jakościowej i ilościowej jego pracy; apeluje do Komitetu o wprowadzenie w rocznym sprawozdaniu z działalności kluczowych wskaźników efektywności, takich jak stopień wdrażania zaleceń zawartych w jego opiniach w przepisach Unii, by umożliwić ocenę skutków prac Komitetu;
43. zwraca się do Komitetu o racjonalizację jego organów wewnętrznych i przekierowanie zakresu kompetencji struktur, jak określono w uzupełnieniu do absolutorium z 2018 r., w tym o przedstawienie wyjaśnień dotyczących oszczędności poczynionych w związku z tym procesem; odnotowuje kroki podjęte przez prezydium z myślą o powołaniu sześciuosobowej grupy ad hoc w celu zapewnienia kompleksowego przeglądu sposobu uproszczenia struktur i organów roboczych Komitetu, w tym kwestii zakresu kompetencji działów oraz Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemysle; zwraca się do prezydium o rozszerzenie uproszczenia na pozostałe istniejące organy oraz przedstawienie Parlamentowi ustaleń;
44. uznaje, że Komitet opracował obszerny zestaw kluczowych wskaźników efektywności w odniesieniu do wszystkich swoich obszarów administracji, przy czym niektóre z tych wskaźników służą do pomiaru efektywności (np. terminów realizacji płatności), a inne do pomiaru aktywności (np. wielkości produkcji); zwraca się do Komitetu, aby w następnym rocznym sprawozdaniu z działalności przedstawił oprócz tych bardzo szczegółowych wskaźników skonsolidowaną wersję głównych celów i osiągniętych wyników;
45. zauważa, że w 2019 r. przeprowadzono ocenę zgodności ze standardami kontroli wewnętrznej i że wykazała ona poprawę w porównaniu z 2018 r.; zwraca jednak uwagę, że nie wszystkie standardy zostały w pełni wdrożone oraz że określono działania następcze; zauważa, że na 2020 r. przesunięto dwa działania następcze – były to formalna ocena funkcji wrażliwych oraz wdrożenie wieloletniej strategii komunikacji wewnętrznej; przypomina Komitetowi o zawartym w sprawozdaniu Trybunału zaleceniu dotyczącym wdrożenia polityki w zakresie funkcji wrażliwych; przyjmuje do wiadomości odpowiedzi Komitetu, w których wyjaśniono proponowane działania, a także fakt, że działania przygotowawcze rozpoczęły się w pierwszej połowie 2020 r.; zauważa, że Komitet informował, że nowa polityka powinna funkcjonować do 2021 r.; zwraca się do Komitetu o przedstawienie Parlamentowi szczegółowego opisu tej nowej polityki wraz z definicją funkcji wrażliwych oraz stanu realizacji tej polityki;
46. zauważa, że Komitet wdrożył trzecie działanie następcze względem wspomnianej harmonizacji procesów i procedur w dyrekcjach i jednostkach; wzywa Komitet do utworzenia scentralizowanego rejestru procesów i procedur w celu zapewnienia harmonizacji dokumentacji pisemnej; ponownie podkreśla, że to podejście pomoże zwiększyć poszanowanie istniejących procesów i procedur, oraz popiera to, że wszystkie główne działania Komitetu podlegają procesom lub procedurom;
47. zauważa, że w 2019 r. Służba Audytu Wewnętrznego zakończyła dwa audyty – jeden dotyczył przestrzegania terminów instytucjonalnych, a drugi – tłumaczenia ustnego; zauważa, że w odniesieniu do pierwszego audytu Komitet wdraża właśnie środki administracyjne określone w planie działania, takie jak wyeksponowanie terminów instytucjonalnych w dokumentach wykorzystywanych przez Komitet, aby umożliwić mu lepszą organizację pracy oraz spójne gromadzenie danych statystycznych dotyczących przestrzegania terminów przez Komitet; z zadowoleniem przyjmuje dalsze działania Komitetu w celu wnoszenia lepszego wkładu w proces legislacyjny Unii; zwraca uwagę na znaczenie audytu dotyczącego tłumaczeń ustnych, gdyż stanowią one zasadniczy element procesu decyzyjnego Unii, na który wpływają zarówno znaczne cięcia budżetowe, jak i wyższe koszty tłumaczeń ustnych, o czym świadczy fakt, że obecnie Komitet może sobie pozwolić jedynie na około 75 % tłumaczeń ustnych, na które było go stać w 2014 r.; zauważa, że celem tego audytu operacyjnego było zbadanie procedur, w szczególności tego, czy możliwe jest osiągnięcie jakichkolwiek oszczędności bez uszczerbku dla ilości i jakości zapewnianych tłumaczeń ustnych; zwraca uwagę, że w analizie wybranych przypadków wykazano, iż procedury zapewnienia tłumaczeń ustnych były ugruntowane, a tłumaczenie zapewniono zgodnie z zamówieniem; zauważa, że ogólny poziom zadowolenia użytkowników końcowych jest wysoki; zauważa, że uzgodniony plan działania jest obecnie wdrażany i obejmuje bieżące określanie obszarów, w których możliwe są oszczędności;
48. zwraca uwagę, że w programie prac na 2019 r. zaproponowano audyt dotyczący etyki i dobrostanu w miejscu pracy, ale został on przesunięty do programu prac na 2020 r.; zauważa, że audyt rozpoczął się w 2019 r., ale przyjęte w nim podejście uległo zmianie w następstwie sprawozdania specjalnego dotyczącego etyki, które Trybunał Obrachunkowy opublikował 19 lipca 2019 r.; zauważa, że przy ocenie ram etycznych ustanowionych w Komitecie Służba Audytu Wewnętrznego zamierza stosować podejście wybrane przez Trybunał; zaleca Służbie Audytu Wewnętrznego Komitetu uwzględnienie w audycie wdrażania obecnie reformowanych ram etyki;
49. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 11 500 (79 %) faktur otrzymanych przez Komitet w 2019 r. było w formacie elektronicznym, co jest zgodne z przepisami dyrektywy 2014/55/UE ⁽¹⁾; gratuluje Komitetowi osiągnięcia w 2019 r. najwyższego spośród wszystkich organów Unii poziomu wykorzystania faktur elektronicznych, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym;

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 1).

50. podkreśla, że w 2019 r. dział zamówień publicznych zaktualizował pisemne instrukcje i szablony oraz w dalszym ciągu udzielał wskazówek i porad wszystkim zainteresowanym podmiotom finansowym; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że stosowanie szablonów wraz ze specjalistycznymi wskazówkami doprowadziło do znacznej poprawy jakości procedur udzielania zamówień i zmniejszenia liczby błędów wykrytych podczas kontroli *ex ante*; uznaje, że dział weryfikacji Komitetu ściśle współpracuje z działem zamówień publicznych w celu poprawy skuteczności i efektywności kontroli;

Zasoby ludzkie

51. zauważa, że w planie zatrudnienia przewidziano w 2019 r. 668 stanowisk – tyle samo co w 2018 r.; zauważa, że nie nastąpiły żadne zmiany kadrowe i że całkowita liczba zatrudnionych pracowników (urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych, oddelegowanych ekspertów krajowych i doradcy medycznego) wynosiła 702 w dniu 31 grudnia 2019 r. (w porównaniu z 705 w 2018 r.);
52. jest świadomy faktu, że Komitet nadal realizuje swój plan działania na lata 2017–2020 na rzecz równości szans i różnorodności; zauważa, że wśród kadry kierowniczej Komitetu równowaga płci została osiągnięta w 2018 r. i pozostaje ona względnie stabilna; ubolewa, że nowe kierownictwo polityczne Komitetu nie odzwierciedla tej tendencji, ponieważ wśród siedmiu przewodniczących sekcji jest tylko jedna kobieta, a wśród trzech przewodniczących grup nie ma żadnej kobiety, szczególnie mając na uwadze, że w kadencji 2020–2025 w Komitecie zasiada największa liczba nowych członków i kobiet od 2010 r.; z zadowoleniem przyjmuje wydarzenia służące zwiększaniu świadomości organizowane w związku z różnorodnością, takie jak konferencja „Zjednoczeni w różnorodności” poświęcona komunikacji w środowisku wielokulturowym, której celem jest propagowanie relacji w pracy opartych na szacunku przy jednoczesnym uwzględnieniu różnorodności; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności konkretne działania i środki związane z niepełnosprawnością; zachęca jednak Komitet do wprowadzenia konkretnych środków, takich jak obowiązkowe szkolenia w zakresie równouprawnienia płci, aby zapobiegać nieświadomym uprzedzeniom wśród członków komisji selekcyjnych;
53. dostrzega niewielką poprawę równowagi geograficznej w porównaniu z 2018 r. – 19 % kadry kierowniczej Komitetu pochodzi obecnie z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii po 2004 r. (w porównaniu z 16 % w 2017 r. i 18,5 % w 2018 r.); z niepokojem zauważa nadmierną reprezentację osób o określonej przynależności państwowej wśród personelu Komitetu; apeluje do Komitetu o wypracowanie konkretnych środków w celu rozwiązania problemu tego braku równowagi; apeluje do Komitetu o podjęcie kroków w celu osiągnięcia równowagi geograficznej wśród personelu w celu zapewnienia właściwej reprezentacji obywateli wszystkich państw członkowskich, o której mowa w art. 4 regulaminu w odniesieniu do członków prezydium, w tym również na szczeblu kierowniczym;
54. zwraca się do Komitetu o zgłoszenie do organu udzielającego absolutorium konkretnych osiągnięć planu działania na rzecz równych szans i różnorodności, w szczególności wyników środków zastosowanych w zakresie wzmocnienia różnorodności oraz czynienia Komitetu miejscem zatrudnienia w większym stopniu sprzyjającym włączeniu osób z niepełnosprawnościami;
55. docenia fakt, że po przeprowadzeniu dogłębnej analizy w 2019 r. ukończono tworzenie rejestru stanowisk specjalistycznych, tj. stanowisk nieobjętych programem mobilności, gdyż wcześniej taki wykaz nie istniał; zauważa, że ostateczny wykaz wszystkich stanowisk specjalistycznych objętych wyłączeniem został przekazany wszystkim pracownikom i obejmuje szefa służby prawnej oraz wszystkich prawników Komitetu;
56. docenia wprowadzenie środków związanych z dobrostanem w miejscu pracy, takich jak ponowne uruchomienie programu mentorskiego dla nowych pracowników, który stanowi element prewencyjnego podejścia w zarządzaniu zagrożeniami psychospołecznymi; zauważa wymianę najlepszych praktyk w celu ciągłego ulepszania tego programu; zwraca uwagę na obszerną aktualizację przepisów dotyczących telepracy, które zapewniają pracownikom większą elastyczność; zachęca Komitet do uzupełnienia wdrażania elastycznej organizacji pracy o ochronę prawa pracowników do bycia offline;
57. zauważa z zadowoleniem działania związane z długoterminowym zwolnieniem chorobowym, w szczególności służące ułatwianiu powrotu do pracy;
58. wyraża poważne obawy, że pewne procedury rekrutacji stosowane przez Komitet budzą publiczne zaniepokojenie; apeluje do Komitetu o określenie jasnych wewnętrznych wytycznych dotyczących publikowania informacji o wakatach oraz jasne zdefiniowanie interesu służby w przypadku tymczasowego przenoszenia personelu; podkreśla znaczenie ścisłego zapewnienia, że każdy etap, bez wyjątku, przeprowadzany jest w pełnej przejrzystości, zgodnie z regulaminem Komitetu oraz regulaminem pracowniczym w całym przebiegu procedury rekrutacji (publikacja, selekcja, spotkania z kandydatami i powołanie), by uniknąć ryzyka dla reputacji nie tylko Komitetu, ale wszystkich jednostek organizacyjnych Unii;

59. zauważa, że w 2019 r. Komitet przyjął na staże długoterminowe 54 osoby, które otrzymywały miesięczne stypendium na pokrycie kosztów utrzymania, na staże krótkoterminowe – 15 osób, które nie otrzymywały stypendium od Komitetu, i jednego stażystę, który otrzymywał stypendium przyznane przez zewnętrzny organ publiczny; zaleca Komitetowi wypłatę odpowiedniego stypendium również osobom przyjmowanym na staże krótkoterminowe, chyba że otrzymują one wypłaty z innych źródeł;

Przejrzystość

60. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet zaczął propagować szacunek w miejscu pracy w celu zapewnienia, aby wszyscy pracownicy byli zaznajomieni z obecnymi ramami etycznymi; zauważa, że w 2019 r. rozpoczęto szeroko zakrojoną kampanię podnoszącą świadomość pod hasłem „respect@work” [Szacunek w pracy], która obejmuje szereg propozycji zawartych w sprawozdaniu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE (SI/2/2018/AMF); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wzmocniono sieć zaufanych doradców; zauważa, że w następstwie decyzji Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich Komitet przyjął wytyczne dotyczące zarządzania konfliktami interesów pracowników w trakcie pełnienia przez nich obowiązków i przekazał odpowiednie informacje całemu personelowi; zwraca uwagę, że wytyczne mają służyć jako praktyczny podręcznik dla pracowników w przypadkach, gdy muszą oni wypełniać pokrywające się funkcje, takie jak funkcje kierownicze, równoległe z działaniami związanymi z reprezentacją personelu; zachęca Komitet do poczynienia dalszych postępów w zakresie działań w reakcji na sprawozdanie Rzecznika;
61. zwraca się do Komitetu, aby zgłaszał wszelkie osiągnięcia związane z zaleceniem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, takie jak wytyczne dotyczące działań zewnętrznych; zauważa, że w 2019 r. Rzecznik Praw Obywatelskich opublikowała sprawozdanie na temat publikowania informacji dotyczących byłych pracowników wyższego szczebla w celu egzekwowania rocznego zakazu prowadzenia działalności w zakresie lobbingu i rzecznictwa (SI/2/2017/NF) oraz że Komitet analizował możliwość zmiany swojej decyzji w sprawie działań zewnętrznych; zachęca Komitet do wykorzystania możliwości wzmocnienia systemu w celu uniknięcia potencjalnego konfliktu interesów;
62. wyraża zaniepokojenie dochodzeniami przeprowadzonymi przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w 2019 r.; zauważa, że zamknięto dwie sprawy dotyczące członków i sprzeniewierzenia środków unijnych; z zadowoleniem zauważa, że Komitet odzyskał te kwoty; zauważa, że otwarto dwie sprawy (jedną dotyczącą członka i jedną dotyczącą pracownika), z których pierwsza sprawa jest w toku, a drugą zamknięto w 2020 r., nie stwierdzając uchybień; zauważa, że w 2020 r. otwarto dwie sprawy, z których jedną, z 2018 r., zamknięto w tym samym roku, potwierdzając oszukańcze działanie ze strony członka, a druga jest w toku; zauważa, że wszczęto inną sprawę przeciwko członkowi, która jest w toku; zauważa, że według najlepszej wiedzy Komitetu obecnie prowadzone są dwa dochodzenia OLAF-u, oba dotyczą członków i nie są związane z molestowaniem;
63. zauważa, że obecne podejście Komitetu do potwierdzania obecności członków na posiedzeniach jest zgodne z najlepszymi praktykami innych jednostek organizacyjnych Unii, takich jak Parlament i KR; zwraca uwagę, że system wymaga jednego podpisu i oświadczenia o uczestnictwie w posiedzeniu; zauważa, że art. 4 lit. a) statutu finansowego członków stanowi, że aby skorzystać ze zwrotu kosztów lub wypłaty diet, beneficjent musi a) podpisać listę obecności na posiedzeniach, jeżeli taka lista jest prowadzona, b) wypełnić standardowy formularz deklaracji wydatków na każdy dzień posiedzenia oraz c) przedłożyć odpowiednie dokumenty potwierdzające;
64. wzywa Komitet do informowania organu udzielającego absolutorium o procedurach i procesach, które Komitet wprowadził lub zamierza wprowadzić w celu uniknięcia w przyszłości przypadków molestowania lub podobnych kwestii dotyczących pracowników, tak aby zagwarantować, że nie powtórzą się godne ubolewania wydarzenia, które w przeszłości spowodowały cierpienie ofiar i podważyły reputację Komitetu i Unii w szerszym ujęciu;
65. ponownie apeluje o jednoznaczną i silną ochronę i środki wsparcia dla ofiar molestowania; apeluje do Komitetu o wprowadzenie konkretnych zasad i procedur dotyczących molestowania, oraz uważa, że brak możliwości narzucenia regulaminu pracowniczego członkowi Komitetu nie może być traktowany jako usprawiedliwienie dla bezczynności;

Odmowa udzielenia absolutorium w 2018 r., konflikt interesów, molestowanie, sygnalizowanie nieprawidłowości

66. przypomina, że kilku pracowników przez długi czas było nękanym psychicznie przez ówczesnego przewodniczącego Grupy I; ubolewa, że mimo wprowadzonych w Komitecie środków przeciwdziałania molestowaniu nie udało się wcześniej położyć kresu tej sprawie ze względu na wysokie stanowisko jego członka; ubolewa, że środki wprowadzone w celu ochrony ofiar do końca dochodzenia OLAF-u wydają się prowizoryczne i niewystarczające, zwłaszcza w świetle wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z 12 maja 2016 r. w sprawie F-50/15⁽²⁾, który powinien być służyć jako lekcja dla Komitetu; zauważa z zaniepokojeniem, że niedociągnięcia w procedurach wewnętrznych, w tym niejasny podział obowiązków w zakresie sprawozdawczości na poziomie kierownictwa wyższego szczebla, doprowadziły do braku działań ze strony administracji Komitetu, co przełożyło się na naruszenie obowiązku staranności i obowiązku zgłaszania OLAF-owi; potępia fakt upływu długiego czasu, jaki zajęło Komitetowi wprowadzenie niezbędnych środków, aby dostosować regulamin wewnętrzny i kodeks postępowania Komitetu w celu uniknięcia takiej sytuacji w przyszłości;
67. przypomina, że OLAF ustalił ofiary molestowania w dochodzeniu z 2018 r.; ubolewa, że ofiary były zmuszone do wszczęcia procesu z własnych środków z powodu bezczynności administracji Komitetu; zauważa, że działania następcze podjęte w wyniku złożenia formalnych wniosków przez ofiary na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego rozpoczęły się w styczniu 2020 r.; zauważa z zaniepokojeniem, że formalne nadanie statusu ofiar nastąpiło dopiero 2 października 2020 r., chociaż Komitet twierdzi, że w sposób dorozumiany uznał ich status już wiele miesięcy wcześniej;
68. podkreśla, że uchybienia Komitetu w tej sprawie doprowadziły do istotnej straty środków publicznych w związku z kosztami obsługi prawnej, zwolnieniami chorobowymi, ochroną ofiar, ograniczoną produktywnością, posiedzeniami prezydium i innych organów itp.; uważa zatem, że jest to sprawa budząca niepokój w odniesieniu do rozliczalności, kontroli budżetowej i dobrego zarządzania zasobami ludzkimi w instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii; w tym kontekście powtarza, co Trybunał Obrachunkowy stwierdził w sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 pt. „Ramy etyczne skontrolowanych instytucji UE – obszar, który można udoskonalić”, mianowicie że postępowanie etyczne w sferze publicznej przyczynia się do bardziej rzetelnego zarządzania finansami i zwiększenia zaufania publicznego oraz że jakiegokolwiek nieetyczne postępowanie pracowników i członków instytucji i organów UE wywołuje duże zainteresowanie opinii publicznej i podważa zaufanie pokładane w instytucjach i organach Unii;
69. przypomina, że Parlament odmówił udzielenia sekretarzowi generalnemu Komitetu absolutorium za rok budżetowy 2018 r., między innymi z powodu rażącego naruszenia obowiązku staranności i braku działań ze strony administracji, a także z powodu konsekwencji finansowych; przypomina Komitetowi, że odmowa udzielenia absolutorium to poważna sprawa, która wymaga natychmiastowego działania; głęboko ubolewa z powodu braku zdecydowanego działania, szczególnie w kwestii zapobiegania i środków naprawczych, ze strony byłego dyrektora działu zasobów ludzkich i finansów, a obecnie sekretarza generalnego, przed odmową udzielenia absolutorium za 2018 r.;
70. zauważa, że w procedurach udzielania absolutorium za 2018 r. i częściowo za 2019 r. sekretarz generalny nie był w stanie przedstawić Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu dostatecznych, przejrzystych i wiarygodnych informacji, ponieważ kilkakrotnie zdarzało się, że przedstawione informacje były negowane przez sygnalistów, związki zawodowe Komitetu, zespół obrońców ofiar lub samego sprawcę; apeluje do Komitetu o uwzględnienie szkód wyrządzonych ofiarom i sygnalistom, zarówno w wymiarze materialnym, jak i moralnym, w wyniku niedostatecznego wsparcia oraz braku słusznej rehabilitacji i zadośćuczynienia; jest głęboko zaniepokojony, że ofiary musiały złożyć skargę z powodu bezczynności administracji Komitetu w procedurze rehabilitacji; przypomina Komitetowi, że ma obowiązek chronić ofiary i sygnalistów;
71. przyznaje, że Komitet dąży do dalszego wzmocnienia swojej zdolności do rozwiązywania problemów nieetycznego zachowania; zauważa, że szczegółowy plan działania miał zostać zatwierdzony najpóźniej do końca 2020 r.; przyznaje, że Komitet w dalszym ciągu musi podnosić świadomość pracowników i kierownictwa poprzez bardziej ukierunkowaną komunikację wewnętrzną dotyczącą już dostępnych struktur, które mogą pomóc w rozwiązywaniu wszelkich trudnych sytuacji w miejscu pracy; zwraca się do Komitetu, by szkolenia z etyki i uczciwości zawodowej były obowiązkowe dla jego członków; zwraca się do Komitetu o przedstawienie Parlamentowi kompletnego przeglądu wszystkich podjętych działań;

⁽²⁾ Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 maja 2016 r., FS przeciwko Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu (EKES), F-50/15, ECLI:EU:2016:119.

72. apeluje do Komitetu o szybkie zawarcie ugody z ofiarami molestowania i niewłaściwego postępowania; uważa, że nowe kierownictwo powinno przyjąć aktywniejszą rolę w negocjowaniu ugody z ofiarami w celu osiągnięcia uczciwej i zadowalającej ugody popieranej przez wszystkie strony, jak również uniknięcia konfliktu interesów; oczekuje, że ugoda z ofiarami będzie oparta na zasadzie przejrzystości i przyzwoitości oraz będzie obejmować publiczne przeprosiny, uczciwe warunki ugody, pełną rehabilitację ofiar w środowisku pracy oraz gwarantowaną ochronę przed niekorzystnymi konsekwencjami sprawy; stanowczo sprzeciwia się wywieraniu jakichkolwiek nacisków na ofiary, by podpisywały klauzule o nieujawnianiu informacji oraz by uniemożliwić im poufne przekazywanie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu jakichkolwiek informacji dotyczących ugody; apeluje do Komitetu o przedstawienie sprawozdania na temat oferowanych środków ochronnych i kompensacyjnych; zwraca się do Komitetu, aby przedstawił sprawozdanie na temat obecnej sytuacji ustalonych ofiar;
73. odnotowuje decyzje podjęte przez zgromadzenie ogólne Komitetu zdecydowaną większością głosów 28 stycznia 2021 r. i z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie nowego kodeksu postępowania, który uchyla i zastępuje kodeks przyjęty w marcu 2019 r., oraz ustanowienie ram etyki i uczciwości zawodowej; zauważa, że kodeks postępowania obejmuje obecnie system sankcji proporcjonalnych do wagi nieetycznego zachowania; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności wprowadzenie kar finansowych i możliwości wydalenia członka z Komitetu; apeluje do Komitetu o egzekwowanie w razie konieczności zaostrzonych sankcji, a także udoskonalonych zapisów dotyczących deklarowania interesów finansowych i konfliktu interesów; apeluje, by Parlament, Rada i Komisja były informowane o nazwiskach członków Komitetu, których uznano za odpowiedzialnych za naruszenie kodeksu postępowania; gratuluje Komitetowi ambitnego, kompleksowego i wzmocnionego kodeksu postępowania, który stanowi odpowiedź na zastrzeżenia Parlamentu, jak również istotne zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; z zadowoleniem zauważa nacisk na stosowne zachowanie członków Komitetu oraz poszanowanie godności i integralności personelu; oczekuje ścisłego przestrzegania przez członków, jak również spójnego podejścia kierownictwa politycznego Komitetu, w tym trzech grup wewnętrznych reprezentujących pracodawców, pracowników i społeczeństwo obywatelskie;
74. podkreśla, że na podstawie uwag Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu, sprawozdania OLAF-u oraz rozważań komitetu doradczego ds. postępowania członków Komitetu, Komitet ustanowił wspólną wewnętrzną grupę roboczą ds. ram etycznych, której zadaniem jest dokonanie przeglądu wszystkich potencjalnych luk w obecnych ramach w celu przedstawienia zaleceń dotyczących ulepszeń; zauważa, że komitet doradczy ma również możliwość współpracy ze wspólną wewnętrzną grupą roboczą, aby zapewnić spójność ogólnych ram etycznych w ramach Komitetu oraz zbadać ewentualne synergije; zauważa, że komitet doradczy ds. postępowania członków stał się komitetem ds. etyki, a także dodano zapis dotyczący powoływania członków rezerwowych, jak również możliwość wyłączenia się ze składu przez członka lub usunięcie go w przypadku uznania za winnego naruszenia kodeksu postępowania; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet ma obecnie jednoznaczne uprawnienia do prowadzenia postępowań wyjaśniających, by móc realizować swoją misję, i może korzystać również z porad ekspertów zewnętrznych; zdecydowanie sugeruje, by komitet ds. etyki ustanowił stałe konsultacje ze służbami prawnymi Komitetu, a nie jedynie uczestniczył w nieobowiązkowych konsultacjach, szczególnie gdy toczy się postępowanie wyjaśniające; zauważa, że Komitet zaktualizował również swoje ramy etyki i uczciwości zawodowej przez przyjęcie planu działania na rzecz silniejszych ram etyki, który wszedł w życie 7 stycznia 2021 r.; oczekuje wprowadzenia zestawu stabilnych i solidnych środków ochronnych, zakazu działań odwetowych oraz wsparcia dla ofiar;
75. zauważa, że mandat udzielony przez prezydium w czerwcu 2020 r. w celu stworzenia projektu zmiany kodeksu postępowania oraz postanowień regulaminu dotyczących kodeksu postępowania został odroczony przez prezydium 15 września 2020 r., ponieważ jeden z członków, będący przewodniczącym Grupy I, zalecił przesunięcie decyzji komisji doradczej dotyczącej regulaminu postępowania na okres po październiku 2020 r.; jest zaniepokojony, że jeden z członków, który został uznany za winnego molestowania, po wydaniu przez OLAF zalecenia był nadal aktywnym członkiem prezydium i zdołał opóźnić przyjęcie nowego kodeksu postępowania członków;
76. zwraca się do Komitetu o przedstawienie jego służbom prawnym formalnej strategii prac służącej zapewnieniu, aby były one formalnie i systematycznie zaangażowane w najważniejsze sprawy Komitetu niezależnie od tego, czy inne służby podejmą decyzję o zasięgnięciu ich opinii; uważa otrzymane odpowiedzi na pytania w tej kwestii za niedostateczne i zwraca się do Komitetu o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania na temat działań podjętych w celu bardziej systematycznego i niezależnego udziału służb prawnych;
77. docenia fakt, że wewnętrzny audyt w zakresie etyki i uczciwości zawodowej przyjmie formę mapowania, a następnie analizy mającej na celu opracowanie kompleksowego przeglądu zasad, standardów i środków w tej dziedzinie; zauważa, że audyt obejmie również takie kwestie, jak prezenty i rozrywka, działania i prace zewnętrzne, konflikty interesów i zatrudnienie po opuszczeniu administracji unijnej;

78. jest zaniepokojony, że mimo decyzji prezydium z lipca 2020 r. w dniu 1 grudnia 2020 r. prezydium zatwierdziło powołanie objętego dochodzeniem członka na przedstawiciela Grupy I w kategorii transport, co automatycznie doprowadziło do jego kontaktu z personelem Grupy I, w tym z jego ofiarami;
79. z zadowoleniem przyjmuje spotkanie z OLAF-em w lipcu 2019 r. mające na celu sprecyzowanie interpretacji umowy administracyjnej między OLAF-em a Komitetem, tak aby ewentualne przypadki molestowania dotyczące członków były traktowane priorytetowo; zauważa, że na tym etapie Komitet nie może polegać na zewnętrznych niezależnych zdolnościach dochodzeniowych w sprawach dotyczących molestowania (poza OLAF-em); zauważa, że kontakty z siecią agencji i z Biurem Dochodzeń i Postępowań Dyscyplinarnych Komisji nie były dotychczas rozstrzygające; docenia fakt, że kwestia ta jest również obecnie rozpatrywana w ramach trwającego przeglądu decyzji w sprawie postępowań administracyjnych;
80. podkreśla w związku z ustaleniami OLAF-u dotyczącymi molestowania, którego dopuścił się członek Komitetu, oraz zgodnie z decyzją prezydium Komitetu z 9 czerwca 2020 r., że dany członek został w pełni zwolniony ze wszystkich zadań związanych z zarządzaniem i administrowaniem personelem sekretariatu Grupy I do końca swojej kadencji; zauważa, że 7 września 2020 r. członek ten wycofał swoją kandydaturę na stanowisko przewodniczącego Komitetu; żałuje, że z uwagi na prawną zasadę, w myśl której sankcje nie działają wstecz, wzmocniony system sankcji przewidziany zmienionym kodeksem postępowania nie może być zastosowany w tej konkretnej sprawie; jest jednak poważnie zaniepokojony faktem, że sprawca został powołany przez Radę na członka na nową kadencję, a ofiarom i sygnalistom grozi odwet ze strony tego członka lub osób wspierających go w Komitecie; podkreśla, że nie przyznał się on do swoich czynów ani nie wyraził żalu, co świadczy o zupełnym braku autorefleksji i szacunku dla ofiar;
81. ponownie wyraża zaniepokojenie, że na stronie internetowej Komitetu znajduje się oświadczenie członka, którego dotyczy sprawa, wydane w charakterze przewodniczącego Grupy I, które jest w rzeczywistości osobistym oświadczeniem złożonym w samoobronie, a dodatkową okolicznością obciążającą jest fakt, że wspomniane sprawy toczą się już bądź oczekują na rozpoczęcie przed unijnymi i belgijskimi organami sądowymi;
82. zauważa, że w kontekście wniosku o zastosowanie środków tymczasowych, który wyżej wspomniany członek złożył w Sądzie Unii Europejskiej (KN przeciwko EKES, T-377/20) w celu doprowadzenia do zawieszenia wykonania decyzji prezydium Komitetu z 9 czerwca 2020 r., Sąd odrzucił wniosek, ponieważ nie spełniał on przesłanki dotyczącej pilności; zauważa, że postępowanie główne w tej sprawie, dotyczące stwierdzenia nieważności wspomnianej decyzji, jest w toku;
83. zauważa, że na sesji plenarnej Komitetu 15 i 16 lipca 2020 r. potwierdzono decyzję prezydium z 9 czerwca 2020 r. dotyczącą przyłączenia się Komitetu w charakterze strony cywilnej do postępowania, które zostanie wszczęte przez brukselskiego inspektora pracy przed sądem karnym w Brukseli; zauważa, że brukselskiego inspektora pracy poinformowano o uchyleniu immunitetu członka, lecz do tej pory nie otrzymano żadnych dalszych informacji o postępowaniu.
84. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że od kwietnia 2021 r. EKES nadal nie wywiązuje się ze swojego obowiązku udzielania pomocy ofiarom molestowania i poważnych uchybień, ponieważ zawarł ugody jedynie z dwiema z czterech ofiar i nie wystosował jeszcze obiecanych publicznych przeprosin;